

Anlamsız Düşler

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 21 Ağustos 2013

Anlamsız düşlerimde
Metalik bir fon müziği
Benden değil sanki...

Uçsuz bucaksız bir tünel, içinden çıkamadığım
Çılgılık
Dilimde kilitli
Çocuğun isteyip de alamadığı bir şeker gibi...

Eskiyen yüzüm
Kırık bir aynada
Pervasızca gülümsüyor
Neye?
Kime?
Belli değil

Küçücük bir kız
Gözleri yaşlı
Kim?
Bir kız işte
Tanımadığım
Eğilip, bükülen adamlar
Şehvetli suratlarıyla
Kol geziyor etrafında...

Oluyor bazen
Ağustos düşleri bunlar
Kınından ilk defa çıkmış bir kılıç gibi keskin
Ama anlamsız
Gökkuşağı renginde ve aşk kokan
düşlere benzemiyor

Ürküten bir yalnızlık
Solgun sarı bir yüz
Güneşin özlemiyle sarardıkça sararan

Belli belirsiz bir siluete dönmüş
Kendine bile yabancı

Her yer alev alev
İs kokuyor şehir
Bir firavun mağrurca seyrediyor olanları
Kırılan dökülen her şey
Bir ustanın ellerinden öper gibi

Hak, hukuk, adalet kavramları
Bir hiç bu düste
Aşk mı? Onu sormayın zaten
Çoktan ölmüş

Yüzleri maskeli
Bir kaç genç
Uykudan yeni uyanmanın mahmurluğuyla
Bakıyorlar etrafa
Ne kadar çok uyumuşlar ki,
Güneş gözlerini alıyor
Herkes şaşkınlık içinde onların uyandığına
Biraz sonra ellerine dövizler alıyorlar
Gençliğimde haykırdığım sloganlar olan
Daha da şaşıyor herkes
Onların son bulan aymazlığına

Sonra prangalar ve parmaklıklar
Üst üste yığıyorlar gençleri
Gözleri kan içinde
"Ve elleri kelepçede"
Dünya konuşmak istiyor
Birisi "karışma sus" diyor...

Anneler, babalar şefkatli gözleriyle izliyor
Üzgün ama gururlu
Yükleri sökölüyor
İçtikleri su düğümliyor boğazlarına
Dudaklar sanki kabir azabında
Titreyen elleri sallanıyor çocuklarına

Melekler iniyor gök yüzünden
Boğazlanmaya hazır İsmaileri
Kurtarmak için
Bu defa bıçaklar besmelesiz
Melekler bile sessiz...

Kafirler atlarını sürüyor insanlığın üstüne
"Kırmızı giymiş bir kadın
Ellerini açıp dikilmiş atların karşısına" Cesurca
İsyan ediyor barış güvercinleri
Doğa bile ölmeye başlıyor
atların tozundan, dumanından
ve insanlar ölüyor
binicilerin plastik mahmuzlarından
Tüm canlılar
Akrebin kendini sokmasını bekliyor artık
Ama akrep çok uyanık

Karamsarlık değil
Nihayetinde bir düş
Yoksa ne işi var metalik müziğin
Dertlere şifa katan onca müzik varken

Ha bir de umut vardı değil mi?
Masallardan bilirsiniz Kaf dağının
Umut işte onun ardında
İş masalın kahramanlarına düşüyor artık
Rast gele...

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN